32008L0118

L 9/12 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 14.1.2009.

DIREKTIVA VIJEĆA 2008/118/EZ

od 16. prosinca 2008.

o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 93.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

budući da:

(1) Direktiva Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama, te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda ([3]) nekoliko je puta bitno izmijenjena. Budući da su predviđene daljnje izmjene, treba je zamijeniti zbog jasnoće.

(2) Uvjeti za obračunavanje trošarine na robu, obuhvaćeni Direktivom 92/12/EEZ, dalje u tekstu „trošarinska roba", morali bi ostati usklađeni kako bi se osiguralo pravilno djelovanje unutarnjeg tržišta.

(3) Primjereno je odrediti trošarinsku robu na koju se primjenjuje ova Direktiva te se u tu svrhu uputiti na Direktivu Vijeća 92/79/EEZ od 19. listopada 1992. o usklađivanju poreza na cigarete ([4]), Direktivu Vijeća 92/80/EEZ od 19. listopada 1992. o usklađivanju poreza na prerađeni duhan koji nisu cigarete ([5]), Direktivu Vijeća 92/83/EEZ od 19. listopada 1992. o usklađivanju struktura trošarina na alkohol i alkoholna pića ([6]), Direktivu Vijeća 92/84/EEZ od 19. listopada 1992. o usklađivanju stopa trošarina na alkohol i alkoholna pića ([7]), Direktivu Vijeća 95/59/EZ od 27. studenoga 1995. o porezima, osim poreza na promet, koji utječu na potrošnju prerađenog duhana ([8]) i Direktivu Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju okvira Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije ([9]).

(4) Trošarinska roba može biti predmet oporezivanja i drugim neizravnim porezima za posebne svrhe. Kako se ne bi ugrozili korisni učinci pravila Zajednice vezani uz neizravne poreze, u tim slučajevima države članice moraju se pridržavati određenih bitnih elemenata tih pravila.

(5) Kako bi se osiguralo slobodno kretanje, oporezivanje robe koja nije trošarinska roba ne bi smjelo prouzročiti formalnosti povezane s prelaskom granica.

(6) Potrebno je osigurati primjenu formalnosti u slučajevima kretanja trošarinske robe iz područja koja su prema definiciji dio carinskog područja Zajednice, ali su izuzeta iz područja primjene ove Direktive, u područja koja su isto tako definirana, ali se na njih ova Direktiva primjenjuje.

(7) Budući da postupci odgode iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice ([10]) utvrđuju odgovarajući nadzor dok trošarinska roba podliježe odredbama navedene Uredbe, nije potrebna odvojena primjena sustava nadzora trošarina za vrijeme kada trošarinska roba podliježe carinskom postupku odgode ili postupanja Zajednice.

(8) Budući da je za pravilno djelovanje unutarnjeg tržišta još uvijek potrebno da su pojam trošarina i uvjeti za njezino obračunavanje jednaki u svim državama članicama, potrebno je na razini Zajednice jasno utvrditi, kada je trošarinska roba puštena u potrošnju i tko je osoba obvezna za plaćanja trošarine.

([1]) Mišljenje od 18.11.2008. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([2]) Mišljenje od 22.10.2008. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([3]) SL L 76, 23.3.1992., str. 1.
([4]) SL L 316, 31.10.1992., str. 8.
([5]) SL L 316, 31.10.1992., str. 10.
([6]) SL L 316, 31.10.1992., str. 21.
([7]) SL L 316, 31.10.1992., str. 29.
([8]) SL L 291, 6.12.1995., str. 40.
([9]) SL L 283, 31.10.2003., str. 51.
([10]) SL L 302, 19.10.1992., str. 1.

(9) Budući da je trošarina porez na potrošnju određene robe, ne bi smjela postojati obveza obračuna na trošarinsku robu koja je pod određenim okolnostima bila uništena ili nepovratno izgubljena.

(10) Rješenja za ubiranje i povrat trošarine utječu na pravilno djelovanje unutarnjeg tržišta, te ona stoga moraju slijediti nediskriminirajuće kriterije.

(11) U slučaju nepravilnosti, obveza plaćanja trošarine trebala bi nastati u državi članici na čijem području je došlo do nepravilnosti koja je za posljedicu imala puštanje u potrošnju, a ako nije moguće ustanoviti gdje je došlo do nepravilnosti, obveza bi trebala nastati u državi članici gdje je nepravilnost otkrivena. Ako trošarinska roba ne dospije na mjesto odredišta i nepravilnost nije otkrivena, smatrati će se da je nepravilnost nastala u državi članici otpreme.

(12) Osim povrata predviđenih ovom Direktivom, države članice trebale bi imati mogućnost, kad im to omogućuje svrha ove Direktive, povrata trošarine koja je plaćena na trošarinsku robu puštenu u potrošnju.

(13) Pravila i uvjeti za isporuke koje su oslobođene od plaćanja trošarine trebali bi ostati usklađeni. Za isporuke organizacijama u drugim državama članicama koje su oslobođene od plaćanja trošarine, trebala bi se koristiti potvrda o oslobođenju.

(14) Situacije u kojima je dopuštena prodaja u izdvojenim prodajnim mjestima carinskih skladišta putnicima koji napuštaju područje Zajednice, trebale bi biti jasno određene kako ne bi došlo do utaja i zlouporabe. Budući da se osobe koje putuju kopnom mogu kretati češće i slobodnije u odnosu na osobe koje putuju plovilom ili zrakoplovom, rizik je da putnik neće poštivati odredbe vezane uz oslobođenja od davanja i oslobođenja od poreza pri uvozu, a teret carinskih tijela radi nadzora posljedično je bitno veći kod putovanja kopnom. Stoga je primjereno odrediti da prodaja u izdvojenim prodajnim mjestima carinskih skladišta trošarinske robe ne bi trebala biti dopuštena na kopnenim granicama, a što je već na snazi u većini država članica. Međutim, potrebno je omogućiti prijelazno razdoblje, u kojem bi države članice mogle i nadalje primjenjivati izuzeće od plaćanja trošarine na robu koju kojom se opskrbljuju postojeće trgovine-izdvojena prodajna mjesta carinskih skladišta na kopnenim granicama s trećim zemljama.

(15) Budući da treba provesti preglede objekata za proizvodnju i skladištenje kako bi se osiguralo ubiranje poreznog duga, nužno je za olakšavanje tih pregleda očuvati sustav skladišta koji su odobrila nadležna tijela.

(16) Nužno je potrebno utvrditi i zahtjeve u skladu s kojima bi ovlašteni držatelji trošarinskih skladišta i trgovci bez statusa ovlaštenog držatelja trošarinskog skladišta morali postupati.

(17) Za trošarinsku robu trebalo bi prije puštanja u potrošnju osigurati da se može kretati unutar Zajednice unutar sustava odgode plaćanja trošarine. Takvo kretanje trebalo bi dopustiti od trošarinskog skladišta do različitih odredišta, posebno do drugog trošarinskog skladišta, ali i do odredišta, koja se u smislu ove Direktive smatraju istovjetnima.

(18) Kretanje trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine trebalo bi se dopustiti i od mjesta njihovog uvoza do navedenih mjesta odredišta i u skladu s time bi trebalo donijeti i odredbe vezane uz status osoba, koje tu robu mogu otpremati od navedenog mjesta uvoza, ali im nije dopušteno i držati je.

(19) Kako bi se osiguralo plaćanje trošarine u slučaju ne-otpuštanja od postupka trošarinskog kretanja, države članice trebale bi zahtijevati jamstvo koje bi položio ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta otpreme ili registrirani pošiljatelj ili, ako država članica otpreme to dopušta, druga osoba uključena u kretanje robe, u skladu s uvjetima koje utvrde države članice.

(20) Potrebno je, u svrhu osiguranja ubiranja poreza prema stopama koje utvrde države članice, da nadležna tijela mogu imati mogućnost nadzora kretanja trošarinske robe, te bi stoga trebalo donijeti odredbe za uspostavljanje sustava nadzora takve robe.

(21) U tu svrhu primjereno je koristiti računalni sustav koji je uspostavljen Odlukom br. 1152/2003/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 2003. o računalnoj obradi kretanja i nadzora trošarinskih proizvoda [1]. Suprotno sustavu baziranom na papiru, uporaba tog sustava omogućuje brže obavljanje potrebnih formalnosti i olakšava nadzor kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine.

(22) Primjereno je utvrditi postupak prema kojem trgovci obavješćuju porezna tijela država članica o otpremljenim ili primljenim pošiljkama trošarinske robe. Trebao bi se poštivati i položaj nekih primatelja koji nisu povezani s računalnim sustavom, ali mogu primiti trošarinsku robu koja se kreće unutar sustava odgode plaćanja trošarine.

[1] SL L 162, 1.7.2003., str. 5.

(23) Kako bi se osigurala ispravna primjena pravila povezanih s kretanjem unutar sustava odgode plaćanja trošarine, potrebno je razjasniti uvjete za početak i završetak kretanja te za otpuštanje od odgovornosti.

(24) Nužno je utvrditi postupke koji se primjenjuju u slučaju kada računalni sustav nije dostupan.

(25) U svrhu pojednostavljenja trebalo bi državama članicama dopustiti određivanje posebnih pravila za kretanje trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine koji se u cijelosti odvija na njihovom području, ili sklapanje dvostranih sporazuma s drugim državama članicama.

(26) Bez promjene njihove opće strukture, primjereno je razjasniti pravila oporezivanja i pravila postupka koja se odnose na kretanje robe za koju je već plaćena trošarina u državi članici.

(27) Za trošarinsku robu koju nabavljaju fizičke osobe za vlastitu uporabu i same je prevoze iz jedne države članice u drugu, trošarina bi se trebala platiti u državi članici u kojoj je roba nabavljena, u skladu s načelom koje utvrđuje unutarnje tržište.

(28) U slučajevima kad se trošarinska roba nakon puštanja u potrošnju u državi članici drži u komercijalne svrhe u drugoj državi članici, nužno je uspostaviti postojanje obveze plaćanja trošarine u drugoj državi članci. U tom smislu treba posebno definirati pojam „komercijalne uporabe”.

(29) Kada trošarinsku robu nabavljaju osobe koje nisu ovlašteni držatelji trošarinskih skladišta ili registrirani primatelji i koje ne obavljaju samostalnu gospodarsku djelatnost, te je neposredno ili posredno otprema ili prevozi trgovac ili netko u njegovo ime, trošarinu bi trebalo platiti u državi članici odredišta, te bi trebalo propisati postupak koji trgovac mora slijediti.

(30) Kako bi se izbjegao sukob interesa između država članica i dvostruko oporezivanje u slučajevima kad se trošarinska roba, koja je već puštena u potrošnju u jednoj državi članici, kreće unutar Zajednice, potrebno je propisati odredbe za primjenu u situacijama kad nastanu nepravilnosti nakon puštanja trošarinske robe u potrošnju.

(31) Države članice morale bi imati mogućnosti osigurati da je roba koja je puštena u potrošnju, nosi porezne oznake ili nacionalne identifikacijske markice. Primjena tih oznaka ili markica ne bi smjela ometati trgovinu unutar Zajednice.

Budući da uporaba tih oznaka ili markica ne bi smjela omogućiti dvostruko oporezivanje, treba jasno utvrditi da iznos koji je plaćen ili zajamčen za dobivanje tih oznaka ili markica treba biti vraćen, nadoknađen ili otpušten od strane države članice koja je izdala/propisala takvo označivanje, ako je obveza obračuna trošarine nastala ili je trošarina ubrana u drugoj državi članici.

U svakom slučaju, da bi se izbjegla bilo kakva zlouporaba, države članice koje su izdale/propisale takvo označivanje ili markice trebale bi povrat, nadoknadu ili otpuštanje uvjetovati dokazom da su iste uklonjene ili uništene.

(32) Primjena običnih zahtjeva vezanih uz kretanje i nadzor trošarinske robe mogla bi nerazmjerno administrativno opteretiti male proizvođače vina. Stoga bi države članice trebale imati mogućnost te proizvođače osloboditi od određenih zahtjeva.

(33) Treba poštivati činjenicu da za trošarinsku robu, koja se koristi za opskrbu plovila i zrakoplova, još uvijek nije pronađen odgovarajući zajednički pristup.

(34) Vezano uz trošarinsku robu koja se koristi za izgradnju i održavanje prekograničnih mostova između država članica, te bi države članice morale radi smanjenja administrativnog opterećenja imati mogućnost donošenja mjera, koje odstupaju od uobičajenih pravila i postupaka za trošarinsku robu koja se kreće iz jedne države članice u drugu.

(35) Mjere za provođenje ove Direktive trebalo bi donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji [1].

(36) Kako bi se omogućilo razdoblje prilagodbe elektroničkom kontrolnom sustavu za kretanje robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine, državama članicama trebalo bi omogućiti da imaju koristi od prijelaznog razdoblja tijekom kojeg se takvo kretanje može i nadalje provoditi u skladu s formalnostima utvrđenim Direktivom 92/12/EEZ.

[1] SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

(37) Budući da cilj ove Direktive, posebno osiguravanje zajedničkog sustava vezanog uz određene aspekte trošarina, države članice ne mogu zadovoljavajuće postići i budući da se te ciljeve radi opsega i učinaka lakše može postići na nivou Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti propisanim člankom 5. Ugovora. U skladu s načelom razmjernosti iz navedenog članka ova Direktiva ne prelazi okvire koji su potrebni za postizanje navedenog cilja,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

1. Ovom se Direktivom utvrđuju opća pravila u odnosu na trošarine, koje se ubiru neposredno ili posredno na potrošnju sljedećih roba (dalje u tekstu „trošarinska roba”):

(a) energenti i električna energija, obuhvaćeni Direktivom 2003/96/EZ;

(b) alkohol i alkoholna pića, obuhvaćeni direktivama 92/83/EEZ i 92/84/EEZ;

(c) prerađeni duhan, obuhvaćen direktivama 95/59/EZ, 92/79/EEZ i 92/80/EEZ.

2. Države članice mogu ubirati druge neizravne poreze na trošarinsku robu za posebne namjene, ako su ti porezi sukladni poreznim pravilima Zajednice koja se primjenjuju na trošarinu ili porez na dodanu vrijednost, vezano uz utvrđivanje porezne osnovice, izračunavanje poreza, nastanak obveze obračuna i nadzor poreza koji su u pitanju, ali ne uključuju odredbe o oslobođenjima.

3. Države članice mogu ubirati porez na:

(a) proizvode koji nisu trošarinska roba;

(b) pružanje usluga, uključujući i one koje se odnose na trošarinsku robu, a koje nije moguće označiti kao porez na promet.

Međutim, ubiranje tih poreza pri trgovanju između država članica ne bi smjelo uzrokovati formalnosti povezane s prijelazom granice.

Članak 2.

Trošarinska roba je podložna trošarini u trenutku:

(a) njezine proizvodnje, uključujući i njezino crpljenje iz tla gdje je to moguće primijeniti na području Zajednice;

(b) njezinog uvoza na područje Zajednice.

Članak 3.

1. Formalnosti utvrđene carinskim odredbama Zajednice za ulaz robe na carinsko područje Zajednice, primjenjuju se *mutatis mutandis* na ulaz trošarinske robe u Zajednicu iz područja navedenih u članku 5. stavku 2.

2. Formalnosti utvrđene carinskim odredbama Zajednice za izlaz robe iz carinskog područja Zajednice, primjenjuju se *mutatis mutandis* za izlaz trošarinske robe iz Zajednice u područje iz članka 5. stavka 2.

3. Odstupanjem od stavaka 1. i 2. Finskoj se dopušta da za kretanja trošarinske robe između svog područja definiranog člankom 4. stavkom 2. i područja iz članka 5. stavka 2. točke (c), primjenjuje istovjetne postupke onima koji se primjenjuju za takva kretanja na njezinom području definiranom člankom 4. stavkom 2.

4. Poglavlja III. i IV. ne primjenjuju se na trošarinsku robu, na koju se primjenjuje carinski sustav odgode ili postupanja.

Članak 4.

U ovoj se Direktivi i njezinim provedbenim odredbama primjenjuju sljedeće definicije:

1. „ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta” znači fizička ili pravna osoba ovlaštena od nadležnih tijela države članice da pri obavljanju svojih poslovnih djelatnosti proizvodi, prerađuje, drži, prima ili otprema trošarinsku robu unutar sustava odgode plaćanja trošarine u trošarinskom skladištu;

2. „država članica” i „područje države članice” znači područje svake države članice Zajednice, na koju se primjenjuje Ugovor, u skladu s njegovim člankom 299., uz iznimku trećih područja;

3. „Zajednica” i „područje Zajednice” znači područje država članica kao što je definirano u točki 2.;

4. „treća područja"znači područja iz članka 5. stavaka 2. i 3.;

5. „treća zemlja" znači svaka zemlja ili područje na koje se Ugovor ne primjenjuje;

6. „carinski postupak s odgodom ili postupanje" znači bilo koji od posebnih postupaka propisanih Uredbom (EEZ) br. 2913/92 koji se odnosi na carinski nadzor kojem podliježe roba koja nema status robe Zajednice pri ulazu robe u carinsko područje Zajednice, u privremenom smještaju, slobodnoj zoni ili slobodnim skladištima, kao i bilo koji postupak iz članka 84. stavka 1. točki (a) te Uredbe;

7. „sustav odgode plaćanja trošarine" znači porezni sustav koji se primjenjuje na proizvodnju, preradu, skladištenje ili kretanje trošarinske robe, na koju se ne primjenjuje carinski postupak s odgodom ili postupanje i pri kojem je plaćanje trošarine odgođeno;

8. „uvoz trošarinske robe" znači ulaz trošarinske robe na područje Zajednice, osim ako se roba pri ulasku na područje Zajednice stavlja u carinski postupak s odgodom, kao i puštanje robe iz carinskog postupka s odgodom;

9. „registrirani primatelj" znači fizičku ili pravnu osobu ovlaštenu od nadležnih tijela odredišne države članice da pri obavljanju svojih poslovnih djelatnosti i pod uvjetima koje utvrđuju ta nadležna tijela prima trošarinsku robu koja se kreće iz druge države članice unutar sustava odgode plaćanja trošarine;

10. „registrirani pošiljatelj" znači fizičku ili pravnu osobu, ovlaštenu od nadležnih tijela države članice uvoza da kod obavljanja svojih poslovnih djelatnosti i pod uvjetima koje utvrđuju navedena tijela, samo otprema trošarinsku robu unutar sustava odgode plaćanja trošarine nakon njenog puštanja u slobodni promet sukladno s člankom 79. Uredbe (EEZ) br. 2913/92;

11. „trošarinsko skladište" znači mjesto gdje ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta u svom poslovanju trošarinsku trošarinsku robu proizvodi, prerađuje, drži, prima ili otprema unutar sustava odgode plaćanja trošarine, te uz poštivanje određenih uvjeta koje utvrđuju nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi trošarinsko skladište.

Članak 5.

1. Ova Direktiva i Direktive iz članka 1. primjenjuju se na području Zajednice.

2. Ova Direktiva i direktive iz članka 1. ne primjenjuju se na sljedećim područjima koja su dio carinskog područja Zajednice:

(a) Kanarski otoci;

(b) francuski prekomorski departmani;

(c) Ålandski otoci;

(d) Kanalski otoci.

3. Ova Direktiva i direktive iz članka 1. ne primjenjuju se na područja iz članka 299. stavka 4. Ugovora, niti na druga sljedeća područja, koja nisu dio carinskog područja Zajednice:

(a) otok Heligoland;

(b) područje Büsingen;

(c) Ceuta;

(d) Melilla;

(e) Livigno;

(f) Campione d'Italia;

(g) talijanski dio Luganskog jezera.

4. Španjolska može službenom izjavom priopćiti da se ova Direktiva i direktive iz članka 1. primjenjuju na Kanarske otoke - uz poštivanje mjera za prilagodbu njihovoj velikoj udaljenosti – u odnosu na svu ili neku trošarinsku robu iz članka 1. i to od prvog dana drugog mjeseca nakon davanja takve izjave.

5. Francuska može službenom izjavom priopćiti da se ova Direktiva i direktive iz članka 1. primjenjuju na francuske prekomorske departmane - uz poštivanje mjera za prilagodbu njihovoj velikoj udaljenosti – u odnosu na svu ili neku trošarinsku robu iz članka 1. i to od prvog dana drugog mjeseca nakon davanja takve izjave.

6. Odredbe ove Direktive Grčkoj ne priječe očuvanje posebnog statusa brda Atos, koji je zajamčen člankom 105. grčkog Ustava.

Članak 6.

1. Vezano uz konvencije i ugovore sklopljene s Francuskom, Italijom, Ciprom i Ujedinjenom Kraljevinom, u smislu ove Direktive, Kneževina Monako, San Marino, suverene zone Ujedinjene Kraljevine Akrotiri i Dhekelia i Otok Man se ne smatraju trećim zemljama.

2. Države članice poduzet će sve potrebne mjere kako bi osigurale da se kretanje trošarinske robe započeto u ili namijenjeno za:

(a) Kneževinu Monako, smatra kretanjem u Francusku ili iz nje;

(b) San Marino, smatra kretanjem u Italiju ili iz nje;

(c) suverene zone Ujedinjene Kraljevine Akrotiri i Dhekelia smatra kretanjem u Cipar ili iz njega;

(d) Otok Man smatra kretanjem u Ujedinjenu Kraljevinu ili iz nje.

3. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se kretanje trošarinske robe započeto u Jungholzu i Mittelbergu (Kleines Walsertal) ili iz njih, smatra kretanjem koje je započeto u Njemačkoj ili iz nje.

POGLAVLJE II.

OBVEZA OBRAČUNAVANJA I PLAĆANJA, POVRAT, OSLOBOĐENJE

ODJELJAK 1.

Vrijeme i mjesto obveze obračunavanja

Članak 7.

1. Obveza obračunavanja trošarine nastaje puštanjem u potrošnju u državi članici,

2. U smislu ove Direktive „puštanje u potrošnju” znači:

(a) otpuštanje trošarinske robe, uključujući nepravilno otpuštanje, iz sustava odgode plaćanja trošarine;

(b) držanje trošarinske robe izvan sustava odgode plaćanja trošarine kada trošarina u skladu s važećim odredbama prava Zajednice i nacionalnog zakonodavstva, nije ubrana;

(c) proizvodnju trošarinske robe, uključujući nepravilnu proizvodnju, izvan sustava odgode plaćanja trošarine;

(d) uvoz trošarinske robe, uključujući nepravilni uvoz, osim ako se trošarinska roba odmah nakon uvoza stavi u sustav odgode plaćanja trošarine.

3. Smatrat će se trenutkom puštanja u potrošnju:

(a) u slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineje ii., kad registrirani primatelj primi trošarinsku robu;

(b) u slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineje iv., kad primatelj primi trošarinsku robu;

(c) u slučajevima iz članka 17. stavka 2., trenutak primitka trošarinske robe na mjestu direktne isporuke.

4. Potpuno uništenje ili nepovratan gubitak trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine, kao posljedica same prirode robe, nepredvidivih okolnosti, više sile ili kao posljedica ovlaštenja nadležnih tijela države članice, ne smatra se puštanjem u potrošnju.

U smislu ove Direktive roba se smatra potpuno uništenom ili nepovratno izgubljenom, kad je više nije moguće koristiti kao trošarinsku robu.

U slučaju potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka trošarinske robe, potrebno je dostaviti odgovarajući dokaz nadležnim tijelima države članice u kojoj je došlo do potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka predmetne trošarinske robe ili, ako nije moguće ustanoviti gdje je gubitak nastao, u državi članici u kojoj je gubitak otkriven.

5. Svaka država članica utvrđuje svoja pravila i uvjete u skladu s kojima se utvrđuju gubici navedeni u stavku 4.

Članak 8.

1. Obveznik plaćanja trošarine za koju je bila nastupila obveza obračuna jest:

(a) vezano uz otpuštanje trošarinske robe iz sustava odgode plaćanja trošarine iz članka 7. stavka 2. točke (a):

i. ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta, registrirani primatelj ili bilo koja druga osoba, koja pušta ili u čije se ime pušta trošarinska roba iz sustava odgode plaćanja trošarine ili u slučaju nepravilne otpreme iz trošarinskog skladišta, sve druge osobe uključene u tu otpremu;

ii. u slučaju nepravilnosti kod kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine definiranim u članku 10. stavcima 1., 2. i 4.: ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta, registrirani pošiljatelj ili bilo koja druga osoba, koja je jamčila za plaćanje trošarine sukladno s člankom 18. stavcima 1. i 2. i bilo koja druga osoba koja je sudjelovala u nepravilnom otpuštanju i koja je znala ili za koju je bilo razumno očekivati da je znala za nepravilnosti kod otpuštanja;

(b) vezano uz držanje trošarinske robe iz članka 7. stavka 2. točke (b): osoba, koja drži trošarinsku robu i bilo koja druga osoba uključena u njezino držanje;

(c) vezano uz proizvodnju trošarinske robe iz članka 7. stavka 2. točke (c): osoba, koja proizvodi trošarinsku robu, i u slučaju nepravilne proizvodnje, bilo koja druga osoba uključena u njezinu proizvodnju;

(d) vezano uz uvoz trošarinske robe iz članka 7. stavka 2. točke (d): osoba, koja prijavljuje trošarinsku robu ili u ime koje se ta roba prijavljuje pri uvozu, odnosno, u slučaju nepravilnog uvoza, bilo koja druga osoba povezana s uvozom.

2. Kada je više osoba obvezno za plaćanje jednog trošarinskog duga, one su solidarno obvezane za plaćanje tog duga.

Članak 9.

Primjenjuju se uvjeti za obračunavanje trošarine i stope trošarine, koje vrijede na dan nastanka obveze obračunavanja trošarine u državi članici gdje je roba puštena u potrošnju.

Trošarina se obračunava i ubire te kad je primjereno vraća ili otpušta u skladu s postupcima propisanim od pojedine države članice. Države članice moraju koristiti istovjetne postupke za domaću robu i za robu iz drugih država članica.

Članak 10.

1. Ako je tijekom kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine došlo do nepravilnosti, koja uzrokuje da je trošarinska roba puštena u potrošnju u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a), mjestom puštanja u potrošnju smatrati će se država članica u kojoj je nastala nepravilnost.

2. Ako se tijekom kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja otkrila nepravilnost, koja uzrokuje da je trošarinska roba puštena u potrošnju u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a), a nije moguće ustanoviti gdje je došlo do nepravilnosti, smatrati će se da je do nje došlo u državi članici u kojoj je nepravilnost otkrivena i u vrijeme kad je otkrivena.

3. U slučajevima iz stavaka 1. i 2. nadležna tijela države članice u kojoj je roba puštena u potrošnju ili se smatra da je puštena u potrošnju, obavješćuju nadležna tijela države članice otpreme.

4. Ako trošarinska roba koja se kreće u sustavu odgode plaćanja trošarine ne dospije na mjesto odredišta i ako tijekom kretanja nije otkrivena neka nepravilnost koja bi dovela do puštanja trošarinske robe u potrošnju u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a), smatra se da je nepravilnost nastala u državi članici otpreme u trenutku kad je kretanje počelo, osim ako se u periodu od četiri mjeseca od početka kretanja u skladu s člankom 20. stavkom 1. nadležnim tijelima države članice otpreme ne dostavi dokaz o završetku kretanja u skladu s člankom 20. stavkom 2. ili o mjestu, gdje je nepravilnost nastala.

Ako osoba koja je osigurala plaćanje u skladu s člankom 18. nije dobila informaciju ili nije mogla dobiti informaciju da roba nije dospjela na mjesto odredišta, odobriti će joj se period od mjesec dana od dana kad je nadležna tijela države članice otpreme o tome obavijestila, kako bi mogla dostaviti dokaz o završetku kretanja u skladu s člankom 20. stavkom 2., odnosno o mjestu, gdje je nastala nepravilnost.

5. Ako se u slučajevima iz stavaka 2. i 4. prije isteka tri godine od početka kretanja u skladu s člankom 20. stavkom 1. utvrdi u kojoj državi članici je stvarno nastala nepravilnost, primjenjuju se odredbe iz stavka 1.

U tim slučajevima nadležna tijela države članice u kojoj je nastala nepravilnost obavješćuju nadležna tijela države članice u kojoj je ubrana trošarina, a ona je vraćaju ili otpuštaju odmah nakon što se dostavi dokaz da je u drugoj državi članici ubrana trošarina.

6. U smislu ovog članka „nepravilnost" znači okolnosti nastale tijekom kretanja trošarinske robe unutar sustava odgode plaćanja trošarine različite od onih ih članka 7. stavka 4. zbog kojih se kretanje odnosno dio kretanja trošarinske robe nije okončalo u skladu s člankom 20. stavkom 2.

ODJELJAK 2.

Povrat i otpust

Članak 11.

Osim u slučajevima iz članka 33. stavka 6., članka 36. stavka 5. i članka 38. stavka 3. te članaka iz direktiva navedenih u članku 1., trošarine na trošarinsku robu koja je puštena u potrošnju, mogu na zahtjev ovlaštene osobe biti vraćene ili otpuštene od strane nadležnih tijela države članice u kojoj je ta roba puštena u potrošnju, u slučajevima koje je utvrdila država članica i u skladu s uvjetima koje utvrđuje ta država članica, a s ciljem sprečavanja bilo kakve utaje ili zlouporabe.

Takav povrat ili otpust ne smatra se oslobođenjem različitim od slučajeva propisanih člankom 12. i direktivama iz članka 1.

ODJELJAK 3.

Oslobođenja

Članak 12.

1. Trošarinska roba oslobađa se plaćanja trošarine kada joj je namjena za uporabu:

(a) u okviru diplomatskih ili konzularnih odnosa;

(b) od strane međunarodnih organizacija, koje javne vlasti države članice domaćina priznaju kao takve, i članovima takvih organizacija u skladu s ograničenjima i uvjetima utvrđenim međunarodnim konvencijama o osnivanju tih organizacija ili u sporazumima središnjica;

(c) od strane oružanih snaga bilo koje države potpisnice Sjevernoatlantskog ugovora različite od države članice u kojoj je nastala obveza obračuna trošarine, za potrebe tih snaga, civilnog osoblja koje ih prati, ili za opskrbu njihovih menzi i kantina;

(d) od strane oružanih snaga Ujedinjene Kraljevine, koje su u skladu s Ugovorom o osnivanju Republike Cipra od 16. kolovoza 1960. smještene na Cipru, za potrebe tih snaga, civilnog osoblja koje ih prati, ili za opskrbu njihovih menzi ili kantina;

(e) za potrošnju u skladu s dogovorom postignutim s trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama, ako je takav dogovor dopušten ili potvrđen vezano uz oslobođenje od plaćanja poreza na dodanu vrijednost.

2. Oslobođenja podliježu uvjetima i ograničenjima koja utvrđuje država članica domaćin. Države članice mogu odobriti oslobođenje i na način povrata trošarine.

Članak 13.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 1., uz trošarinsku robu koja se u sustavu odgode plaćanja trošarine kreće prema primatelju iz članka 12. stavka 1., prilaže se potvrda o oslobođenju.

2. Komisija u skladu s postupkom iz članka 43. stavka 2. utvrđuje oblik i sadržaj potvrde o oslobođenju.

3. Postupak iz članaka 21. do 27. se ne primjenjuje na kretanja trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine, namijenjene oružanim snagama iz članka 12. stavka 1. točke (c), ako su pokriveni postupkom koji se neposredno temelji na Sjevernoatlantskom ugovoru.

Međutim, države članice mogu odrediti da se postupak iz članaka 21. do 27. primjenjuje na kretanja koja se odvijaju isključivo na njihovom području ili prema dogovoru između zainteresiranih država članica, između njihovih područja.

Članak 14.

1. Države članice mogu osloboditi od plaćanja trošarine na trošarinsku robu kojom se opskrbljuju trgovine – izdvojena prodajna mjesta carinskih skladišta, a koju nose u osobnoj prtljazi putnici koji lete ili plove na treće područje ili u treću zemlju.

2. Opskrba s robom u zrakoplovu ili plovilu tijekom leta ili plovidbe na treće područje ili u treću zemlju, tretirati će se kao s roba kojom se opskrbljuju izdvojena prodajna mjesta carinskih skladišta

3. Države članica trebaju poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da se oslobođenja iz stavaka 1. i 2. primjenjuju tako da se spriječe moguće utaje, izbjegavanja ili zlouporabe.

4. Države članice koje 1. srpnja 2008. imaju trgovine – izdvojena prodajna mjesta carinskih skladišta, a koje se ne nalaze u zrakoplovnoj luci ili pristaništu, mogu do 1. siječnja 2017. nastaviti oslobađati od plaćanja trošarine trošarinsku robu kojom se opskrbljuju te trgovine i koju nose u osobnoj prtljazi putnici na treće područje ili u treću zemlju.

5. Za svrhu ovog članka primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „izdvojeno prodajno mjesto carinskog skladišta" znači svaki poslovni nastan u zrakoplovnoj luci ili pristaništu koji ispunjava uvjete koje utvrđuju nadležna tijela država članica, posebno u skladu sa stavkom 3.;

(b) „putnik koji putuje na treće područje ili u treću zemlju" znači svakog putnika koji posjeduje prijevozni dokument za putovanje zrakom ili morem, koji dokument dokazuje da je konačno odredište zrakoplovna luka ili pristanište na trećem području ili u trećoj zemlji.

POGLAVLJE III.

PROIZVODNJA, PRERADA I SKLADIŠTENJE

Članak 15.

1. Svaka država članica utvrđuje pravila vezana uz proizvodnju, preradu i skladištenje trošarinske robe sukladno ovoj Direktivi.

2. Proizvodnja, prerada i skladištenje trošarinske robe za koju trošarina još nije plaćena, obavlja se u trošarinskom skladištu.

Članak 16.

1. Za otvaranje i poslovanje trošarinskog skladišta ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta mora dobiti odobrenje nadležnih tijela države članice u kojoj se nalazi trošarinsko skladište.

Takvo odobrenje podložno je uvjetima koje nadležna tijela utvrđuju radi sprečavanja moguće utaje ili zlouporabe.

2. Ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta mora:

(a) osigurati, prema potrebi, jamstvo za pokriće rizika povezanih s proizvodnjom, preradom i skladištenjem trošarinske robe;

(b) postupati u skladu sa zahtjevima koje propisuje država članica na području koje se nalazi trošarinsko skladište;

(c) voditi evidencije o zalihama i kretanjima trošarinske robe za svako trošarinsko skladište;

(d) na završetku kretanja, unijeti u svoje trošarinsko skladište i upisati u evidenciju svu trošarinsku robu koja se kreće u sustavu odgode plaćanja trošarine, osim u slučaju kad se primjenjuje članak 17. stavak 2.

(e) dopustiti svaki nadzor i provjeru zaliha.

Uvjete jamstva iz točke (a) utvrđuju nadležna tijela države članice, koja izdaju odobrenje za trošarinsko skladište.

POGLAVLJE IV.

KRETANJE TROŠARINSKE ROBE U SUSTAVU ODGODE PLAĆANJA TROŠARINE

ODJELJAK 1.

Opće odredbe

Članak 17.

1. Trošarinska roba se može kretati u sustavu odgode plaćanja trošarine na području Zajednice, uključujući kretanja preko treće zemlje ili trećeg područja:

(a) od trošarinskog skladišta do:

i. drugog trošarinskog skladišta;

ii. registriranog primatelja;

iii. mjesta na kojem trošarinska roba napušta područje Zajednice, kako je navedeno u članku 25. stavku 1.;

iv. primatelja iz članka 12. stavka 1., kada se roba otprema iz druge države članice;

(b) od mjesta uvoza do bilo kojeg mjesta odredišta iz točke (a), kada se roba otprema od strane registriranog pošiljatelja.

U smislu ovog članka „mjesto uvoza" znači mjesto gdje je roba puštena u slobodan promet u skladu s člankom 79. Uredbe (EEZ) br. 2913/92.

2. Odstupajući od stavka 1. točke (a) alineja i. i ii. i točke (b) ovog članka i osim u slučajevima iz članka 19. stavka 3. država članica odredišta može pod uvjetima, koje sama utvrdi, dopustiti kretanje trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine do mjesta direktne isporuke koje se nalazi na njezinom području, kada to mjesto određuje ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta u državi članici odredišta ili registrirani primatelj.

Navedeni ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta ili registrirani primatelj ostaje i dalje odgovoran za podnošenje potvrde o primitku iz članka 24. stavka 1.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se i na kretanja trošarinske robe, za koju je propisana nulta stopa trošarine i koja nije puštena u potrošnju.

Članak 18.

1. Nadležna tijela države članice otpreme zahtijevaju, pod uvjetima koje sama utvrđuju, da se rizik koji proizlazi iz kretanja trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine osigura jamstvom koje osigurava ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta u mjestu otpreme ili registrirani pošiljatelj.

2. Odstupajući od stavka 1., nadležna tijela države članice otpreme mogu, pod uvjetima koje sama utvrđuju, omogućiti da jamstvo iz stavka 1. osigura prijevoznik ili zračni prijevoznik, vlasnik trošarinske robe, primatelj ili solidarno dvije ili više tih osoba i osobe iz stavka 1.

3. Jamstvo vrijedi na cijelom području Zajednice. Detaljna pravila utvrđuju države članice.

4. Država članica otpreme može izuzeti od obveze polaganja jamstva sljedeća kretanja robe u sustavu odgode plaćanja trošarine:

(a) kretanja, koja se u cijelosti odvijaju na njezinom području;

(b) kretanja energenata unutar Zajednice morem ili fiksnim cjevovodima, uz prethodni sporazum s drugim državama članicama uključenim u takvo kretanje.

Članak 19.

1. Registrirani primatelj ne može ni skladištiti niti otpremati trošarinsku robu u sustavu odgode plaćanja trošarine.

2. Registrirani primatelj mora udovoljiti sljedećim zahtjevima:

(a) prije otpreme trošarinske robe, jamčiti plaćanje trošarine pod uvjetima koje utvrđuju nadležna tijela države članice odredišta;

(b) na završetku kretanja, unijeti u evidenciju trošarinsku robu koju je primio u sustavu odgode plaćanja trošarine;

(c) dopustiti preglede temeljem kojih nadležna tijela države članice odredišta mogu ustanoviti je li roba stvarno zaprimljena.

3. U slučaju registriranog primatelja koji prima trošarinsku robu samo povremeno, odobrenje iz članka 4. stavka 9. ograničeno je na određenu količinu trošarinske robe, jednog pošiljatelja i određeno vremensko razdoblje. Države članice mogu ograničiti odobrenje na samo jedno kretanje.

Članak 20.

1. Kretanje trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine započinje, u slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) ove Direktive, kada trošarinska roba napusti trošarinsko skladište u mjestu otpreme odnosno u slučajevima iz njenog članka 17. stavka 1. točke (b), nakon puštanja robe u slobodan promet u skladu s člankom 79. Uredbe (EEZ) br. 2913/92.

2. Kretanje trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine završava, u slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineja i., ii. i iv. i članka 17. stavka 1. točke (b), kada primatelj primi pošiljku trošarinske robe odnosno u slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineje iii. kada trošarinska roba napusti područje Zajednice.

ODJELJAK 2.

Postupanje u slučaju kretanja trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine

Članak 21.

1. Za trošarinsku robu se smatra da se kreće u sustavu odgode plaćanja samo ako se kretanje odvija uz primjenu elektroničkog trošarinskog dokumenta, obrađenog u skladu sa stavcima 2. i 3.

2. U smislu stavka 1. ovog članka pošiljatelj podnosi nacrt elektroničkog trošarinskog dokumenta nadležnim tijelima države članice otpreme koristeći računalni sustav iz članka 1. Odluke br. 1152/2003/EZ (dalje u tekstu: „računalni sustav").

3. Nadležna tijela države članice otpreme vrše elektroničku provjeru podataka u nacrtu elektroničkog trošarinskog dokumenta.

Ako podaci nisu ispravni, o tome se bez odlaganja obavješćuje pošiljatelj.

Ako su podaci ispravni, nadležna tijela države članice otpreme dokumentu dodjeljuju jedinstvenu referentnu oznaku i o tome obavješćuju pošiljatelja.

4. U slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineja i., ii. i iv., članka 17. stavka 1. točke (b) i članka 17. stavka 2. nadležna tijela države članice otpreme bez odlaganja šalju elektronički trošarinski dokument nadležnim tijelima države članice odredišta, koja ga prosljeđuje primatelju, pri čemu je primatelj ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta ili registrirani primatelj.

Kada je trošarinska roba namijenjena ovlaštenom držatelju trošarinskog skladišta u državi članici otpreme, nadležna tijela te države članice prosljeđuju elektronički trošarinski dokument neposredno njemu.

5. U slučaju iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineje iii. ove Direktive, nadležna tijela države članice otpreme šalju elektronički trošarinski dokument nadležnim tijelima države članice u kojoj je podnesena izvozna carinska deklaracija u skladu s člankom 161. stavkom 5. Uredbe (EEZ) br. 2913/92 (dalje u tekstu: „država članica izvoza"), ako ta država članica nije država članica otpreme.

6. Pošiljatelj je dužan osigurati tiskanu inačicu elektroničkog trošarinskog dokumenta koja prati trošarinsku robu ili bilo koji komercijalni dokument u kojem je jasno navedena jedinstvena referentna oznaka. Taj dokument se mora na zahtjev predočiti nadležnim tijelima tijekom kretanja u sustavu odgode plaćanja trošarine.

7. Pošiljatelj može otkazati elektronički trošarinski dokument sve dok kretanje nije započeto u skladu s člankom 20. stavkom 1.

8. Pošiljatelj može tijekom kretanja u sustavu odgode plaćanja trošarine, koristeći računalni sustav, izmijeniti mjesto odredišta i navesti novo mjesto odredišta, koje mora biti jedno od mjesta odredišta iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineja i., ii. ili iii. ili, gdje je primjenjivo, iz članka 17. stavka 2.

Članak 22.

1. U slučaju kretanja energenata u sustavu odgode plaćanja trošarine morem ili unutarnjim vodenim putovima do primatelja koji nije definitivno poznat u trenutku kada pošiljatelj podnosi elektronički trošarinski dokument iz članka 21. stavka 2., nadležna tijela države članice otpreme mogu pošiljatelju dopustiti da u navedenom dokumentu izostavi podatke o primatelju.

2. Odmah nakon što su podaci o primatelju poznati, a najkasnije kada kretanje završi, pošiljatelj ih u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 8. šalje nadležnim tijelima države članice otpreme.

Članak 23.

Nadležna tijela države članice otpreme mogu, pod uvjetima koje utvrđuje ta država članica, dopustiti da pošiljatelj razdvoji kretanje energenata u sustavu odgode plaćanja trošarine u dva ili više kretanja, ako:

1. se ukupna količina trošarinske robe ne mijenja;

2. se razdvajanje obavlja na području države članice koja dopušta takav postupak;

3. su nadležna tijela te države članice obaviještena o mjestu razdvajanja kretanja.

Države članice obavješćuju Komisiju ako dopuštaju odvajanje kretanja na njihovom području te pod kojim uvjetima. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice.

Članak 24.

1. Po primitku trošarinske robe na bilo kojem mjestu odredišta iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineja i. ii. ili iv. ili članka 17. stavka 2., primatelj nadležnim tijelima države članice bez odlaganja, a najkasnije petog radnog dana nakon završetka kretanja, osim u posebno opravdanim slučajevima, podnosi potvrdu o primitku (dalje u tekstu: „potvrda o primitku") koristeći računalni sustav.

2. Nadležna tijela države članice odredišta utvrđuju postupke za podnošenje potvrde o primitku od strane primatelja iz članka 12. stavka 1.

3. Nadležna tijela države članice odredišta vrše elektroničku provjeru podataka u potvrdi o primitku.

Ako podaci nisu ispravni o tome se bez odlaganja obavješćuje pošiljatelj.

Ako su podaci ispravni, nadležna tijela države članice odredišta primatelju potvrđuju primitak potvrde o primitku i šalju ga nadležnim tijelima države članice otpreme.

4. Nadležna tijela države članice otpreme prosljeđuju potvrdu o primitku pošiljatelju. Kada se mjesto otpreme i mjesto odredišta nalaze u istoj državi članici, nadležna tijela te države članice prosljeđuju potvrdu o primitku neposredno pošiljatelju.

Članak 25.

1. U slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineje iii. te gdje je primjenjivo, članka 17. stavka 1. točke (b) ove Direktive, nadležna tijela države članice izvoza ispostavljaju potvrdu o izvozu temeljem ovjere izlazne carinarnice kako je propisano u članku 793. stavku 2. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice [1] ili carinarnice kod koje se obavljaju formalnosti iz članka 3. stavka 2. ove Direktive, kojom se potvrđuje da je trošarinska roba napustila područje Zajednice.

2. Nadležna tijela države članice izvoza vrše elektroničku provjeru podataka koji se temelje na ovjeri iz stavka 1. Nakon što su ti podaci provjereni i u slučaju kada država članica otpreme nije država članica izvoza, nadležna tijela države članice izvoza šalju potvrdu o izvozu nadležnim tijelima države članice otpreme.

3. Nadležna tijela države članice otpreme prosljeđuju potvrdu o izvozu pošiljatelju.

Članak 26.

1. Odstupajući od članka 21. stavka 1., kada je računalni sustav nedostupan u državi članici otpreme, pošiljatelj može započeti kretanje trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine ako:

(a) robu prati papirnati dokument, koji sadrži iste podatke kao i nacrt elektroničkog trošarinskog dokumenta iz članka 21. stavka 2.;

(b) obavijesti o tome nadležna tijela države otpreme prije početka kretanja.

Država članica otpreme može prije početka kretanja zahtijevati i presliku dokumenta iz točke (a), provjeru podataka iz te preslike te, ako je za nedostupnost odgovoran pošiljatelj, odgovarajuće informacije o razlozima nedostupnosti.

2. Kada računalni sustav postane dostupan, pošiljatelj podnosi nacrt elektroničkog trošarinskog dokumenta u skladu s člankom 21. stavkom 2.

Kada su podaci u elektroničkom trošarinskom dokumentu potvrđeni u skladu s člankom 21. stavkom 3., taj dokument zamjenjuje papirnati dokument iz stavka 1. točke (a) ovog članka. Članak 21. stavci 4. i 5. i članci 24. i 25. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

3. Dok podaci u elektroničkom trošarinskom dokumenta nisu potvrđeni, smatra se da se kretanje odvija u sustavu odgode plaćanja trošarine uz primjenu papirnatog dokumenta iz stavka 1. točke (a).

4. Pošiljatelj je dužan čuvati presliku papirnatog dokumenta iz stavka 1. točke (a) u svojoj evidenciji.

5. Kada računalni sustav nije dostupan u državi članici otpreme, pošiljatelj šalje informacije iz članka 21. stavka 8. ili članka 23. drugim sredstvima komunikacije. U tom smislu, pošiljatelj također obavješćuje nadležna tijela države članice otpreme prije promjene odredišta ili razdvajanja kretanja. Stavci 2. do 4. ovog članka primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 27.

1. Ako u slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineja i., ii. i iv., članka 17. stavka 1. točke (b) i članka 17. stavka 2. nije moguće podnijeti potvrdu o primitku iz članka 24. stavka 1. na završetku kretanja u roku navedenom u tom članku, zbog toga što je računalni sustav nedostupan u državi članici odredišta ili zbog toga što, u slučaju iz članka 26. stavka 1., još nisu provedeni postupci iz članka 26. stavka 2., primatelj podnosi nadležnim tijelima države članice odredišta, osim u posebno opravdanim slučajevima, papirnati dokument koji sadrži iste podatke kao potvrda o primitku i potvrđuje da je kretanje završilo.

Osim u slučajevima kada primatelj može u kratkom roku putem računalnog sustava podnijeti potvrdu o primitku iz članka 24. stavka 1. ili u posebno opravdanim slučajevima, nadležna tijela države članice odredišta šalju presliku papirnatog dokumenta iz prvog podstavka nadležnim tijelima države članice otpreme, koja ga prosljeđuju pošiljatelju ili ga drže dostupnim za pošiljatelja.

[1] SL L 253, 11.10.1993., str. 1.

Kada računalni sustav postane dostupan u državi članici odredišta ili kada su provedeni postupci iz članka 26. stavka 2., primatelj podnosi potvrdu o primitku u skladu s člankom 24. stavkom 1. Točke 3. i 4. članka 24. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

2. Ako u slučaju iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineje iii. nije moguće ispostaviti potvrdu o izvozu iz članka 25. stavka 1. na završetku kretanja trošarinske robe, zbog toga što računalni sustav nije dostupan u državi članici izvoza ili zbog toga što, u slučaju iz članka 26. stavka 1., još nisu provedeni postupci iz članka 26. stavka 2., nadležna tijela države članice izvoza šalju nadležnim tijelima države članice otpreme papirnati dokument koji sadrži iste podatke kao potvrda o izvozu i potvrđuje da je kretanje završilo, osim kada je potvrdu o izvozu iz članka 25. stavka 1. moguće ispostaviti u kratkom roku putem računalnog sustava ili u posebno opravdanim slučajevima.

Nadležna tijela države članice otpreme prosljeđuju pošiljatelju presliku papirnatog dokumenta iz prvog podstavka ili ga drže dostupnim za pošiljatelja.

Kada računalni sustav postane dostupan u državi članici izvoza ili kada su provedeni postupci iz članka 26. stavka 2., nadležna tijela države članice izvoza šalju potvrdu o izvozu u skladu s člankom 25. stavkom 1. Točke 2. i 3. članka 25. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 28.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 27., potvrda o primitku iz članka 24. stavka 1. ili potvrda o izvozu iz članka 25. stavka 1. predstavlja dokaz da je kretanje trošarinske robe završeno u skladu s člankom 20. stavkom 2.

2. Iznimno od odredaba stavka 1., kada ne postoji potvrda o primitku ili potvrda o izvozu zbog razloga koji su različiti od onih navedenih u članku 27., može se dostaviti i drugi dokaz o završetku kretanja trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine, koji u slučajevima iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineja i., ii. i iv., članka 17. stavka 1. točke (b) i članka 17. stavka 2. ovjeravaju nadležna tijela države članice odredišta i koji se temelji na odgovarajućem dokazu da je otpremljena trošarinska roba isporučena u navedeno mjesto odredišta, ili koji u slučaju iz članka 17. stavka 1. točke (a) alineje iii. ovjeravaju nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi izlazni carinarnica i koji potvrđuje da je trošarinska roba napustila područje Zajednice.

Dokument koji podnosi primatelj i koji sadrži iste podatke kao i potvrda o primitku ili potvrda o izvozu, smatra se odgovarajućim dokazom u smislu prvog podstavka.

U slučaju kada prihvate odgovarajuće dokaze nadležna tijela države članice otpreme će koristeći računalni sustav potvrditi da je kretanje završeno.

Članak 29.

1. Komisija u skladu s postupkom iz članka 43. stavka 2. donosi mjere kako bi se utvrdila:

(a) struktura i sadržaj poruka koje se razmjenjuju u smislu članaka od 21. do 25. između osoba i nadležnih tijela koja su uključena u kretanje trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine;

(b) pravila i postupke razmjene poruka iz točke (a);

(c) struktura papirnatih dokumenata iz članaka 26. i 27.

2. Svaka država članica utvrđuje okolnosti u kojima se smatra da računalni sustav nije dostupan te pravila i postupke u skladu s kojima treba postupati u tim okolnostima, u smislu članaka 26. i 27. te u skladu s njima.

ODJELJAK 3.

Pojednostavnjeni postupci

Članak 30.

Države članice mogu utvrditi pojednostavnjene postupke za kretanja trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine koja se u cijelosti odvijaju na njihovom području, uključujući mogućnost odstupanja od potrebe za elektroničkim nadzorom takvih kretanja.

Članak 31.

Temeljem sporazuma i u skladu s uvjetima koje utvrde sve države članice uključene u kretanje, mogu se utvrditi pojednostavnjeni postupci za česta i redovita kretanja trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine koja se odvijaju na području dvije ili više država članica.

Ova odredba uključuje kretanja fiksnim cjevovodima.

POGLAVLJE V.

KRETANJE I OPOREZIVANJE TROŠAINSKE ROBE NAKON PUŠTANJA U POTROŠNJU

ODJELJAK 1.

Nabave od strane fizičkih osoba

Članak 32.

1. Za trošarinsku robu koju nabavljaju fizičke osobe za vlastitu uporabu i same je prevoze iz jedne države članice u drugu, trošarina se obračunava samo u državi članici u kojoj je roba nabavljena.

2. Da bi se utvrdilo je li trošarinska roba iz stavka 1. namijenjena za vlastitu uporabu fizičke osobe, države članice u obzir uzimaju najmanje sljedeće:

(a) komercijalni status osobe koja drži trošarinsku robu i njegove razloge zadržavanje;

(b) mjesto gdje se nalazi trošarinska roba ili, ako je primjereno, korištena vrsta prijevoza;

(c) bilo koji dokument koji se odnosi na trošarinsku robu;

(d) prirodu trošarinske robe;

(e) količinu trošarinske robe.

3. U svrhu primjene stavka 2. točke (e), države članice mogu utvrditi okvirne količine međutim samo u smislu smjernica. Te okvirne količine ne smiju biti niže od:

(a) za duhanske proizvode:

— cigarete: 800 komada,

— cigarilosi (cigare čija težina ne prelazi 3 g po komadu): 400 komada,

— cigare: 200 komada,

— duhan za pušenje: 1,0 kg;

(b) za alkoholna pića:

— jaka alkoholna pića: 10 l,

— međuproizvodi: 20 l,

— vino: 90 l (uključujući najviše 60 l pjenušavog vina),

— pivo: 110 l.

4. Države članice mogu također utvrditi nastanak obveze plaćanja trošarine u državi članici potrošnje za nabavljena mineralna ulja koja su već bila puštena u potrošnju u drugoj državi članici, ako takve proizvode na neuobičajen način prevozi fizička osoba ili bilo tko drugi u njezino ime.

U svrhu primjene ovog stavka, „neuobičajen vrsta prijevoza" znači svaki prijevoz goriva, osim prijevoza u standardnim spremnicima motornih vozila ili u odgovarajućim kanistrima za rezervno gorivo i prijevoz tekućih proizvoda za grijanje, osim prijevoza u cisternama, koje se koriste u ime osobe koja obavlja tu gospodarsku djelatnost.

ODJELJAK 2.

Držanje u drugoj državi članici

Članak 33.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 36. stavak 1., kada se trošarinska roba koja je već puštena u potrošnju u jednoj državi članici drži u komercijalne svrhe u drugoj državi članici kako bi se isporučila ili u njoj koristila, obveza obračunavanja trošarine nastaje u toj drugoj državi članici.

U smislu ovog članka, „držanje u komercijalne svrhe" znači držanje trošarinske robe od strane osobe koja nije fizička osoba ili od strane fizičke osobe koja ih ne drži za vlastitu uporabu niti je prevozi sama, u skladu s člankom 32.

2. Primjenjuju se oni uvjeti za obvezu obračuna i stope trošarine koji se primjenjuju na dan nastanka obveze obračunavanja trošarine u toj drugoj državi članici.

3. Obveznik plaćanja trošarine za koju je nastala obveza obračuna je, vezano uz slučajeve iz stavka 1., osoba koja isporučuje ili drži robu za isporuku, ili osoba kojoj se roba isporučuje u drugu državu članicu.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 38., kada se trošarinska roba koja je već puštena u potrošnju u jednoj državi članici kreće unutar Zajednice u komercijalne svrhe, ne smatra se držanjem u te svrhe sve dok ne stigne u državu članicu odredišta, pod uvjetom da se kretanje provodi u skladu s formalnostima iz članka 34.

5. Trošarinska roba koja se drži na plovilu koje plovi morskim prijelazima ili u zrakoplovu koji leti između dvije države članice, ali nije na raspolaganju za prodaju kad se plovilo ili zrakoplov nalazi na području jedne od tih država članica, ne smatra se držanjem u komercijalne svrhe u toj državi članici.

6. Trošarina se, na zahtjev, vraća ili otpušta u državi članici gdje se dogodilo puštanje u potrošnju, ako nadležna tijela druge države članice ustanove da je obveza obračunavanja trošarine nastala i da je prikupljena u toj državi članici.

Članak 34.

1. U slučajevima iz članka 33. stavka 1., trošarinska se roba kreće između područja država članica uz primjenu pratećeg dokumenta koji sadrži sve bitne podatke iz dokumenta iz članka 21. stavka 1.

Komisija u skladu s postupkom iz članka 43. stavka 2. donosi mjere za utvrđivanje oblika i sadržaja pratećeg dokumenta.

2. Osobe iz članka 33. stavka 3. moraju udovoljiti sljedećim zahtjevima:

(a) prije otpreme robe, podnijeti izjavu nadležnim tijelima države članice odredišta i jamčiti plaćanje trošarine;

(b) platiti trošarinu države članice odredišta u skladu s postupkom utvrđenim u toj državi članici;

(c) dopustiti preglede na temelju kojih nadležna tijela države članice odredišta mogu ustanoviti je li trošarinska roba stvarno primljena i je li obračunata trošarina na njih plaćena.

Država članica odredišta može, u slučajevima i pod uvjetima koje sama utvrdi, pojednostaviti zahtjeve iz točke (a) ili odobriti odstupanje od njih. U tom slučaju, obavješćuje se Komisiju koja o tome obavješćuje druge države članice.

Članak 35.

1. Kada se trošarinska roba koja je već puštena u potrošnju u državi članici kreće na mjesto odredišta u toj državi članici preko područja druge države članice, primjenjuju se sljedeći zahtjevi:

(a) takvo kretanje odvija se uz primjenu pratećeg dokumenta iz članka 34. stavka 1. i prema odgovarajućem planu puta;

(b) pošiljatelj, prije otpreme trošarinske robe, nadležnim tijelima dostavlja izjavu o mjestu otpreme;

(c) primatelj potvrđuje primitak robe u skladu s pravilima koja utvrđuju nadležna tijela na mjestu odredišta;

(d) pošiljatelj i primatelj dopuštaju sve preglede koji njihovim nadležnim tijelima omogućuju da utvrde je li roba stvarno primljena.

2. Kada se trošarinska roba često i redovito kreće pod uvjetima iz stavka 1., države članice uključene u kretanje mogu prema zajedničkom dogovoru i u skladu s uvjetima koje utvrđuju same, pojednostaviti zahtjeve iz stavka 1.

ODJELJAK 3.

Prodaja na daljinu

Članak 36.

1. Trošarinska roba koja je već puštena u potrošnju u jednoj državi članici i koju kupi osoba, koja nije ovlašteni držatelj trošarinskog skladišta ili registrirani primatelj sa sjedištem u drugoj državi članici i koja ne obavlja registriranu gospodarsku djelatnost te je prodavatelj ili netko u njegovo ime neposredno ili posredno otprema ili preveze u drugu državu članicu, oporeziva je trošarinom u državi članici odredišta.

U smislu ovog članka, „država članica odredišta" znači država članica u koju pošiljka stigne ili se preveze.

2. U slučaju iz stavka 1., obveza obračuna trošarine nastaje u državi članici odredišta kod isporuke trošarinske robe. Primjenjuju se oni uvjeti obveze obračuna i stope trošarine koji se primjenjuju na dan nastanka obveze obračuna trošarine.

Trošarina se plaća u skladu s postupkom koji utvrđuje država članica odredišta.

3. Obveznik plaćanja trošarine u državi članici odredišta je prodavatelj.

Međutim, država članica odredišta može utvrditi da je obveznik porezni zastupnik sa sjedištem u državi članici odredišta i ovlaštenjem nadležnih tijela te države članice ili, u slučaju kada prodavatelj ne poštuje odredbe iz stavka 4. točke (a), primatelj trošarinske robe.

4. Prodavatelj ili porezni zastupnik postupaju u skladu sa sljedećim zahtjevima:

(a) prije otpreme trošarinske robe, prijavljuje se i jamči plaćanje trošarine kod za to utvrđene nadležne službe i pod uvjetima koje utvrđuje država članica odredišta;

(b) plaća trošarinu kod službe iz točke (a) nakon što roba stigne;

(c) vodi evidenciju isporuka trošarinske robe.

Države članice koje su uključene mogu, u skladu s uvjetima koje utvrđuju same, na temelju dvostranih sporazuma pojednostaviti te zahtjeve.

5. U slučaju iz stavka 1., trošarina ubrana u prvoj državi članici se na zahtjev prodavatelja vraća ili otpušta, ako prodavatelj ili njegov porezni zastupnik postupa u skladu s postupkom iz stavka 4.

6. Države članice mogu utvrditi posebna pravila za primjenu stavaka od 1. do 5. za trošarinsku robu na koju se primjenjuje posebni nacionalni sustav distribucije.

ODJELJAK 4.

Uništenje i gubitak

Članak 37.

1. U situacijama iz članka 33. stavka 1. i članka 36. stavka 1., u slučaju potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka trošarinske robe tijekom njezinog prijevoza u državu članicu koja nije država članica u kojoj je bila stavljena u potrošnju, kao posljedica stvarne prirode robe ili nepredvidivih okolnosti ili više sile ili kao posljedica ovlaštenja nadležnih tijela te države članice, u toj državi članici ne nastaje obveza obračunavanja trošarine.

U slučaju potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka trošarinske robe, potrebno je dostaviti odgovarajući dokaz nadležnim tijelima države članice u kojoj je došlo do potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka predmetne trošarinske robe ili, ako nije moguće ustanoviti gdje se gubitak dogodio, u državi članici u kojoj je gubitak otkriven.

Jamstvo položeno u skladu s člankom 34. stavkom 2. točkom (a) ili člankom 36. stavkom 4. točkom (a) se otpušta.

2. Svaka država članica utvrđuje svoja pravila i uvjete u skladu s kojima se utvrđuju gubici iz stavka 1.

ODJELJAK 5.

Nepravilnosti tijekom kretanja trošarinske robe

Članak 38.

1. Ako je tijekom kretanja trošarinske robe u skladu s člankom 33. stavkom 1. ili člankom 36. stavkom 1. došlo do nepravilnosti u državi članici koja nije država članica u kojoj je ta roba puštena u potrošnju, obveza obračunavanja trošarine nastaje u državi članici u kojoj je došlo do nepravilnosti.

2. Ako je tijekom kretanja trošarinske robe u skladu s člankom 33. stavkom 1. ili člankom 36. stavkom 1. otkrivena nepravilnost u državi članici koja nije država članica u kojoj je ta roba puštena u potrošnju, i nije moguće utvrditi gdje je do nepravilnosti došlo, smatra se da je do nepravilnost došlo i da obveza obračunavanja trošarine nastaje u državi članici gdje je nepravilnost otkrivena.

Međutim ako se prije isteka tri godine od datuma kupnje trošarinske robe ustanovi u kojoj državi članici je stvarno došlo do nepravilnosti, primjenjuju se odredbe iz stavka 1.

3. Obvezu plaćanja trošarine ima osoba koja je jamčila njezino plaćanje u skladu s člankom 34. stavkom 2. točkom (a) ili člankom 36. stavkom 4. točkom a) i bilo koja osoba koja je sudjelovala u nepravilnosti.

Nadležna tijela države članice u kojoj je trošarinska roba puštena u potrošnju, na zahtjev, vraćaju ili otpuštaju trošarinu, ako je ona ubrana u državi članici u kojoj je do nepravilnosti došlo ili je otkrivena. Nadležna tijela države članice odredišta otpuštaju jamstvo položeno u skladu s člankom 34. stavkom 2. točkom (a) ili člankom 36. stavkom 4. točkom (a).

4. U smislu ovog članka, „nepravilnost" znači okolnosti tijekom kretanja trošarinske robe iz članka 33. stavka 1. ili članka 36. stavka 1., koje nisu obuhvaćene člankom 37. zbog kojih se kretanje, ili dio kretanja trošarinske robe nije odgovarajuće završio.

POGLAVLJE VI.

RAZNO

ODJELJAK 1.

Označivanje

Članak 39.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 7. stavak 1., države članice mogu zahtijevati da trošarinska roba bude označena poreznim oznakama ili nacionalnim identifikacijskim markicama korištenim u fiskalne svrhe u trenutku njezinog puštanja u potrošnju na njihovom području, ili, u slučajevima iz članka 33. stavka 1. prvog podstavka i članka 36. stavka 1., kada ona uđe na njihovo područje.

2. Svaka država članica koja zahtijeva uporabu poreznih oznaka ili nacionalnih identifikacijskih markica iz stavka 1., mora ih staviti na raspolaganje ovlaštenim držateljima trošarinskih skladišta drugih država članica. U svakom slučaju, svaka država članica može zahtijevati, da se te markice stave na raspolaganje poreznim zastupnicima -ovlaštenim od nadležnih tijela te države članice.

3. Ne dovodeći u pitanje bilo kakve odredbe koje mogu utvrditi države članice kako bi osigurale pravilno provođenje ovog članka i spriječile utaju, izbjegavanje ili zlouporabu, države članice osiguravaju da porezne oznake ili nacionalne identifikacijske markice iz stavka 1. ne predstavljaju ograničenje slobodnom kretanju trošarinske robe.

Kada je trošarinska roba označena takvim markicama, država članica koja ih je izdala vraća svaki iznos koji je plaćen ili otpušta jamstvo za dobivanje tih markica, izuzevši troškove njihovog izdavanja, ako je obveza obračunavanja trošarine nastala i trošarina je prikupljena u drugoj državi članici.

Međutim, država članica koja je izdala te markice može utvrditi da za povrat plaćenog ili otpust zajamčenog iznosa treba dostaviti odgovarajući dokaz svojim nadležnim tijelima da su te markice odstranjene ili uništene.

4. Porezne oznake ili nacionalne identifikacijske markice iz stavka 1. vrijede u državi članici koja ih je izdala. Međutim, države članice te markice mogu međusobno priznati.

ODJELJAK 2.

Mali proizvođači vina

Članak 40.

1. Države članice mogu male proizvođače vina osloboditi od zahtjeva iz poglavlja III. i IV. te drugih zahtjeva vezanih uz kretanje i nadzor. Ako ti mali proizvođači vina sami obavljaju transakcije unutar Zajednice, oni o tome obavješćuju svoja nadležna tijela i postupaju u skladu sa zahtjevima propisanim Uredbom Komisije (EZ) br. 884/2001 od 24. travnja 2001. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene u vezi s dokumentima koji prate prijevoz proizvoda od vina i evidencijom koja se vodi u sektoru vina. ([1]).

2. Kad su mali proizvođači vina oslobođeni od zahtjeva u skladu sa stavkom 1., primatelj obavješćuje nadležna tijela države članice odredišta o primljenim pošiljkama vina dokumentom propisanim prema Uredbi (EZ) br. 884/2001, ili upućivanjem na njega.

3. U smislu ovog članka, „mali proizvođači vina" znači osobe koje proizvode prosječno manje od 1 000 hl vina godišnje.

ODJELJAK 3.

Opskrba plovila i zrakoplova

Članak 41.

Dok Vijeće ne prihvati odredbe Zajednice o opskrbi plovila i zrakoplova, države članice mogu i nadalje primjenjivati svoje nacionalne odredbe o oslobođenjima za takvu opskrbu.

ODJELJAK 4.

Posebni aranžmani

Članak 42.

Države članice koje su sklopile Sporazum o odgovornosti za izgradnju ili održavanje prekograničnog mosta mogu donijeti mjere koje odstupaju od odredaba ove Direktive, kako bi se pojednostavio postupak prikupljanja trošarina na trošarinsku robu koja se koristi za izgradnju i održavanje tog mosta.

U smislu tih mjera, most i gradilišta iz ovog Sporazuma smatraju se dijelom područja države članice koja je odgovorna za izgradnju i održavanje mosta u skladu sa Sporazumom.

([1]) SL L 128, 10.5.2001., str. 32.

Države članice na koje se to odnosi o mjerama obavješćuju Komisiju, koja informira druge države članice.

POGLAVLJE VII.

ODBOR ZA TROŠARINE

Članak 43.

1. Komisiji pomaže odbor koji se naziva „Odbor za trošarine".

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Vremenski rok iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ je tri mjeseca.

Članak 44.

Osim dužnosti iz članka 43., Odbor za trošarine proučava pitanja vezana uz primjenu odredbi Zajednice u odnosu na trošarine, koja postavlja predsjednik Odbora za trošarine na vlastitu inicijativu ili na zahtjev predstavnika države članice.

POGLAVLJE VIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 45.

1. Komisija do 1. travnja 2013. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o provođenju računalnog sustava, a posebno o obvezama iz članka 21. stavka 6. i postupcima koji se primjenjuju u slučaju nedostupnosti sustava.

2. Komisija do 1. travnja 2015. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o provođenju ove Direktive.

3. Izvješća iz stavaka 1. i 2. se prvenstveno temelje na informacijama dostavljenim od strane država članica.

Članak 46.

1. Do 31. prosinca 2010., države članice otpreme mogu nastaviti s kretanjem trošarinske robe u sustavu odgode plaćanja trošarine koje je započelo uz primjenu formalnosti iz članka 15. stavka 6. i članka 18. Direktive 92/12/EEZ.

Na navedena kretanja, kao i njihov završetak, primjenjuju se odredbe iz prvog podstavka te članka 15. stavaka 4. i 5. i članka 19. Direktive 92/12/EEZ. Članak 15. stavak 4. navedene Direktive primjenjuje se na davatelje jamstava, utvrđene u skladu s člankom 18. stavcima 1. i 2. ove Direktive.

Članci 21. do 27. ove Direktive ne primjenjuju se na navedena kretanja.

2. Kretanje trošarinske robe koje je započelo prije 1. travnja 2010. provodi se i završava u skladu s odredbama Direktive 92/12/EEZ.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na ta kretanja.

Članak 47.

1. Direktiva 92/12/EEZ stavlja se izvan snage se počevši od 1. travnja 2010.

Međutim, ona se i nadalje primjenjuje u okviru ograničenja i u smislu članka 46.

2. Upućivanje na Direktivu stavljenu izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Direktivu.

Članak 48.

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 1. siječnja 2010., koji se primjenjuju počevši od 1. travnja 2010. One Komisiji odmah šalju tekstove tih zakona i drugih propisa te korelacijsku tablicu između navedenih propisa i ove Direktive.

Kada države članice donose te mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.

2. Države članice obavješćuju Komisiju o tekstu glavnih odredaba nacionalnog prava, donesenih u području koje obuhvaća ova Direktiva.

Članak 49.

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 50.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. prosinca 2008.

Za Vijeće
Predsjednica
R. BACHELOT-NARQUIN